vel quorum bonorum nõ dicat se post mortem possedisse defuncti: si agat publi ciana: non ponat se emisse a vero dño. si agat vti possidetis: non dicat aduersari um possidere. ⁊ idez in similib⁹. Est aũt positionis effect⁹ vt is qui ponit qð po nit confiteri dicat: vt. j. de iureiur. c. vlt. vbi dicaz de hoc: ⁊ an positio vel respõ sio ad eam reuocari possit.

a ❡ Negatiuas. Que est rõ q̃re positio de negatiua que aliter probari nõ põt. fieri nõ poterat. Breuis est solutio negatiue: q̃dã ꝓbari nõ possunt sup quo dic: vt no. Jo. vi. q. vlti. actor. her. s. de ele. bone. i. ⁊ ac cur. ff. d ꝓba. l. ij. s positio ĩ lo cũ probationis venit: illud ergo in positione debet admitti qð admitteret in probatione: ⁊ de hoc no. gof. s. de elec. dudũ . ij. Itẽ positio negatiua ꝓbari dz. s negatiua nõ probatur vt. s. ergo ⁊c. Item negatiua positio nõ ponit sed remouet. ⁊ hoc siue sit negatiua explicita: puta ꝙ nõ cognoui hertam: d frigi. c. i. vel non fui citatus de elec. bone. siue implicita: vt po no ꝙ in electione tm̃ quattuor canonici presentes fuerunt. de cã pos. cũ ecclesia. positiões ergo has negatiuas iuris rigor repellit: sed equitas eas admit tit si iudici videbit vt hic.

negatiuas[a] que probari nõ possũt[b] nisi per cõfessionem aduersarii[c] iudices[d] admittere possint[e]: si equita te suadẽte viderint expedire.

Bonifacius. viii.

❡ Si reus iussus positionibus respõdere recusat: vel si cõtumaciter recedit habebit ꝓ cõfessato. sec⁹ si ꝑus q̃ꝫ sic iussus eẽt contumax fuerat. sed tũc ꝓcedatur ꝯtra eũ tanq̃ꝫ cõtra contumacem. Jo. an.

SI post prestitũ veritatis aut[f] calũnie iuramentum[g]: reus[h] vl ꝓcurator ipsius[i] positionib⁹ ab aduersario sibi factis interrogatus iussusq[k] a iudice respondere absq rõabili[l] causa recuset: aut no lit seu contumaciter se absentet: ha beri debet super his de quibus in

b ❡ Non possunt. pone nego lr̃as ad lites de mandato dñi ĩpetratas: vel nego pecuniã numeratã quã promiserã instrumento solẽni: ⁊ spe future numerandis hec ⁊ similia non possunt probari nisi p cõfessionẽ aduersarij.

c ❡ Aduersarij. dicebãt qdã doc. antiqui negatiuam positionem admittendam indistincte. Et quod dicitur ꝙ negatiua probari nõ potest: verũ ẽ per testes: per confessionem aũt aduersarij bene: ⁊ ꝓbatur hoc. s. de tem. or. dilectus. de eta. ⁊ quali. c. vlt. Jo. an.

d ❡ Judices. ordinarij. delegati vel arbitri. s. de ꝓba. qm̃. ff. de ar. l. i.

e ❡ Possint. non quicquid iudicis potestati permittitur iuris necessitati subijcit. ff. de iudi. l. nõ quicquid. ad hoc. ff. de offi. presi. l. sepe. ⁊ l. seq. per que videt ꝙ opinioni iudicis relinquatur: peccat tñ iudex reijciens: ex quo positio facit ad cãz ⁊ equitas suadet. cum equitas scripta rigori iuris preferatur. C. d iudi. placuit d fur. ⁊ ser. cor. l. si quis seruo ⁊ equitatem semper habere debet pre oculis vt. iiij. q. iiij. c. i. j. de re. permu. ca. vno. ff. ꝙ cer. lo. l. ꝙ si ephesi. nec sit artanda probandi copia. xiiij. q. i. q̃q̃. C. de proba. l. vlt. fm hosti. tenetur: ⁊ si non admittat poterit appellari.

SI post. Sunt duo dicta. Scðm ibi: iterũ. Do. Tracta fuit hec decre. de extraua. alex. que incipiebat. retulisti: al's dilecto filio. Jo. an.

f ❡ Aut. quo ad spũales cãs exponimus pro ⁊. ĩ eis. n. ĩ vtroq iurat: vt. s. de iu ra. calum. c. i. §. vlt. ⁊ sic est si. C. de verb. sig. cum quidam.

g ❡ Juramentũ. No. pro opi. illa que habet ꝙ solũ post. li. cõte. fiant positiones Sed dic vt dixi. s. c. pri. ⁊ respicit qð cõiter fieri solet.

h ❡ Reus. quid de actore vel eius procuratore. Dicunt quidã ꝙ cadit ab institu ta actiõe. s. de iura. calum. c. vlti. ⁊. C. de iura. calũ. l. ij. §. qð si actor. Ad positiones. n. rñdetur ex vi iuramẽti: ⁊ iõ pena iurare nolẽtis hic locũ habeat: qð nõ credo: s dico vt dixi. s. in prori. glo. ꝙ hic respicit qð cõiter accidere solet: fiue po test. s. q: actores probare habent ⁊ sic positiones facere. sed idẽ ecõuerso: cũ actoris ⁊ rei sit equa cõditio. j. de reg. iur. nõ licet. cum si.

i ❡ Procurator. ipsius. No. procuratoris contumaciam post lit. cõte. dño noce re: de hoc. s. vt. lit. non conte. c. i. in fi.

k ❡ Jussusq a iudice. per hanc litteram bene videtur determinata illa ãtiqua altercatio qua q̃ritur: si iudex citat partẽ vt veniat respondere positionib⁹ ⁊ citata venire nõ vult: an positiones habeantur pro confessatis. Et licet quidam dixerit ꝙ sic: puto ꝙ nõ. Ecce. n. ꝙ textus dicit iussus a iudice: ⁊ ne credat aliquis ꝙ talis iussus factus per nunciuz sufficeret: premittit interrogatus: ille igitur licet sit iussus per nuncium non per iudicem. ⁊ hoc concesso: non tamen est interrogat⁹ a iudice. qð requirit hec constitutio. vnde ⁊. j. submittitur verum si anteq̃ respõ dere sit iussus sic dixit. i. ab ipso iudice interrogatione premissa: maiorez ergo re putauit contumaciam illius qui ĩterrogatur a iudice: ⁊ ab eo iussus respondere non vult: q̃ illius qui citatus per nuncium vel litteras etiam hoc expresso veni re non vult.

l ❡ Rationabili causa. puta si positio superflua eẽt vel ĩpertinens: que probata non releuaret. C. de proba. ad probationẽ. xxx. q. vlti. iudicantẽ: ibi ad rei verita tem. ⁊c. s. de offi. archi. vt nostrum. vel obscura. iiij. di. erit. de spon. d muliere. . C. de transa. vt responsum. vel generalis. ff. de leg. ii. ticia. i. responso. Itẽ si sit de facto alieno: vt. s. c. prori. Item si sit captiosa: puta que detegat periuriuz respõdẽtis nõ est admittenda. puta pater conuentus iurauit nil esse ĩ peculio: tut⁹ est igitur exceptione iurisiurãdi a parte delati: nisi pro reb⁹ postea q̃sitis postea in positione dicũtur alique res fuisse in peculio tpe quo iurauit: per hanc detegeret piurium eius vnde rñdere nõ cogit. ff. de iureiu. l. duob⁹. §. fi. nulli. n. iniicied⁹ est laqueus. xxvii. q. i. de viduis. item si sit multiplex: vt pono ꝙ possides talem

ecclesiam ad tale monasteriũ pertinẽtẽ: vel pono ꝙ ticius filius. p. debet mihi. x. vel his similia: posset enim alterum esse verũ: alterũ falsum: ⁊ iõ petitur explicari. vel ipse idẽ explicet: dicendo vtrunq falsuz: vel hoc verũ hoc falsuz: vel poterit simpliciter positionẽ negare: ẽt si alterũ verũ sit. ff. de re. du. si his qui ducenta. §. vtrũ. iij. q. ix. pura. ix. di. si ad sacras vnde videtur ꝙ ad multiplicẽ positionez bene respondere teneat cum habeat supradicta remedia: ad hoc optime. j. titu. pri. presentium. Consueuerunt autẽ aduocati dicere: pono hec. ⁊ si non credis coniunctim: pono di siunctim: ad quam tñ respondere compellitur vt quibusdã videtur p iura supradicta: nõ eni ponit vt dz. Itez si positio sit iuris: vt pono ꝙ ĩpubes põt condere testamẽtuz vel his similia ⁊ ad hoc non cõpellit rñdere cum enim ius quis probare nõ cogatur: sed factuz ergo nec ponere cuz succedat in locuz probatiõis. s. eo. c. prori. ergo tanq̃ ad supflua nõ cogitur respõdere. Item si sit impossibilis vel contra naturam: vt si ponit virginẽ peperisse: vel patrẽ iuniorez filio. xxvi. q. ij. §. cũ ergo ad hoc. s. de cõfes. c. vlt. ⁊. qð ibi no. ff. de inter. ac. l. ꝯfessionibus. ⁊. l. se. Item super crimine eius ꝯ quem fiunt non admittuntur positiões. de pe. di. i. nõ tibi dico. he ergo ⁊ similes sint rõnabiles cãe ꝑpter quas rñdere non teneatur. Itẽ si procuratori fiunt positiones sup aliquo emergẽti: de quo probabiliter nõ imputetur domino: si non instruxit ꝓcuratorem. bene habebit procurator ĩducias ad consulendũ dñm: secus ĩ principali super quo a principio instrui debuit. s. de iura. calum. in ꝑtractandis. vbi de hoc per inno. ⁊ Host.

eisdez[m] positionibus interrogatus extitit pro cõfesso[n]. ❡ Verũ si ante quam respondere sic iussus fuerit: cum contumaciter absentari conti gat tunc pro confesso non dz habe ri: sed est al's contra eum tanquam contra contumacẽ prout ratio[o] dictauerit procedendum.

Rubrica de testib⁹ ⁊ attestationib⁹

GRegorius nonus in cõcilio generali lugdunensi.

❡ Socius in crimine simonie admittit in testez si sit socius criminis tantum ⁊ agatur ciuiliter alias nõ Jo. an.

MEdiatores[p] per quos[q] scelus simonie plerum q[r] cõmittitur ad testi monium[s] contra sceleris

m ❡ Eisdem. s. qbus respondere non vult. ⁊ per hanc litterã. dico ꝙ si quibusdã rñdebat ⁊ postea alijs respondere noluit ille quibus iaz respõderat nõ habebunt pro confessatis: si eas negauerit pena enim: vlterius nõ dz extendi ⁊c. de his que fi. a maio. par. ca. c. quesiuit.

n ❡ Pro confesso. nunqd ipso iure: aut per sniam. videtur ꝙ per sententiam: fm ea que no. s. de iura. calum. c. vlt. dicebat Tan. ꝙ tacens non habebatur pro confesso: nec pro negante: per regulam. ff. de regu. iu. q ta cet. ⁊. j. eo. ti. is qui tacet ibi dixi: quid ergo fiet: fm eum compellit respõdere per excõmunicationem: in possessionem missionem captionẽ pignorum: multa. ⁊ his similia. s. vt lit. non contest. tue. ⁊. c. quoniã. ff. de uen. inspi. l. i. §. igit. ff. si qs ius di. l. vna ⁊ facit fm Host. de elec. bone. ver. contra legati. Sed hodie ꝓ cõfesso haberi debet: vt hic vides ad hoc . ff. de inter. ac de etate. §. qui tacuit: ⁊ idem iuris de obscure respondente. nisi declaret: vt ea. l. §. nihil. ⁊ qð dicit qð habetur pro confesso itellige si confessio est damnosa. alias si esset sibi vtilis haberetur ꝓ negante: ut. ff. de inter. act. l. non alienũ. ⁊. l. de etate. §. i. vsq ad. vi. In interrogationibus procedat hoc in positionibus non credo. in quibus satis sit ponẽti ꝙ habet intentum suum. Jo. an.

o ❡ Ratio dictauerit. qð dic vt no. s. de dolo ⁊ cõtu. prout.

MEdiatores. Ponit dictum cui subdit duplicem determinationem. Do. Ista decre. ⁊ sequens fuerunt Gregorij. ⁊ deberẽt esse in antiqua compilatione vltime in titulo: per hãc decre. moderationẽ recipiunt glo. ille. Jo. ⁊ her. iiij. q. iij. §. itez in criminali ver. liberi. in prima glo. quam quidam non habent de testi. veniens. i. in glo. pe. qui indistincte dicebant qð in hoc crimine socius criminis tm̃ admittebatur in testem: criminis vero ⁊ muneris non: distinctio eniz illa locũ hẽt cum agitur ciuiliter. si enim criminaliter. socius etiam tantuz criminis repellitur. vt hic vides ad hoc. s. e. testimonium.

p ❡ Mediatores. qui prosenete dicuntur ⁊ salariũ qð eis datur dicitur ꝓsenеticum. ff. de prose. l. i. ⁊. ij. ⁊ si in spiritualibus salarium recipit vel ali quam promissionem cõmodi tpalis simoniacus est. de simo. cum essent ⁊ tunc non admittitur ẽt si ciuiliter agat vt hic in fi. ⁊. s. eo. veniens. i. ifamis est. i. q. i. si quis episcopus. ⁊. q. iij. si quis prebendas ⁊ beneficijs priuandus. s. de elec. per inquisitionem. ⁊ deponendus de confes. c. ij. de simo. non satis ibi vel consenserit.

q ❡ Per quos. i. quorum ministerio.

r ❡ Plerunq. ergo non semper. q: interdum sine mediatore inter se ꝯponũt simoniaci. de simo. de hoc. ⁊. c. veniens. cum si.

s ❡ Ad testimonium. no. qð ad presumptionem faciendã bene admittentur. sed non ad probationem. iiij. q. iij. §. item in criminali. uer. liberi. qð dic vt no. xv. q. iij. nemini de ꝯfes. c. i. de testi. veniẽs. i. ⁊ no. qð dicit testimonium q: circa accusationẽ nihil hic statuitur. s stat iuri ãtiquo. ii. q. i.

in primis in fi.xv.q.iij.sane de simo.tãta.⁊.c.vlti.licet beli.⁊.c.per tuas ⁊ ei qõ no.ij.q.vij.in summa.

a ¶ Auctores.cum interdum etiam per alios conuinci nõ possunt:ad hoc .s.de testibus co.c. vltimo.vbi ad detegendam coniurationem inducuntur socij.⁊ iurati.Jo.an.

b ¶ Criminis.alias tanti crimis ⁊ ꝓcor.i.q.vl.c.vlt.s.de simo. tante ⁊.c.licet beli.vbi ex ad instar criminis ⁊c.⁊ per hanc litteram credo hãc decre.intelligendaꝫ etiã de mediatore qui non ẽ emẽdatus ꝏ crimine alias quid cẽt speciale l hoc vt.s. eo. testimonium. vel potest dici ꝏ emẽdato debet intelligi: ⁊ bene est speciale ꝙ mediator admittatur: vt.j. vicam.

c ¶ Criminaliter.s.e.testimonium.

d ¶ Ciuiliter.nota ꝙ regulare est ꝙ in ciuilib⁹ mediator de ꝓsensu partium admittatur ad testimoniũ alias ñ:in auc. de testi.§.quoniaꝫ vero colla.vii.Et no.ber.de testi.eo.dilectorum.circa principiuꝫ glo. hic tñ admittitur etiaꝫ parte cõtradicente quod itellige fm distinctionẽ decre. de simo.per tuas.⁊.c.lꝫ beli.Jo.an.

e ¶ Assecuti.vides quid iuris in hoc excepto crimine.s. simonie. Sed qd ꝏ aliis exceptis. De crimine lese maiestatis dic vt.vi.q.i.§. verũ ꝏ confessis.c.i.De crimine heresis:dic vt.j.de here.in fauoreꝫ.Sꝫ aduerte.mirabile.n.est quod dicit hec decre.ꝙ socius criminis repellatur in criminali.criminis ⁊ muneris in ciuili.si enim qui petit ipsum a testimonio repelli dicat socius mihi in crimine fuisti non egemus vlterius teste:qꝛ ex hac confessione puniendus est.de confes.c.ij.nec permittit canõ vel lex ꝙ vsus hoc non fiat:qꝛ mendacium vel aliud peccatum non permittunt.xx iij.questione.iiij.qui peccat.⁊.ff.ꝏ tribu.illud.§.penul.Sed dic ꝙ potest in genere dicere:non potes testis esse:quia cõmisisti hoc crimẽ quod me offero probaturum.⁊ sic repellitur quia par delictum repellit testes.s. eodem personas cum distinctione decre.de simo.licet beli.⁊.c.per tuas vel dic precise quod exceptionem obijciens non fatetur.j.de reg.iur.exceptionem.⁊ ibi dicam:vel pone ꝙ opponatur criminis simonie exceptio contra testem:⁊ ille qui produxit dixit eum qui probat fuisse socium:⁊ sic contra se nil fatetur.sed secundum tene.quia ⁊ hic videtur fateri testem suum simoniacum.

Presentium. Sunt tres partes. Prima tractat de positionibus iuramento ⁊ responsione ipsarũ. Secũda ibi:testes de testibus ꝓbatoriarũ. Tertia ibi:si vero de reprobatorijs reprobatoriaꝫ. Do. Hec decre.ẽ practica:⁊ per aduocatos optime scitur.

f ¶ Conuentũ.dic vt.s.de rescrip.edoceri.

g ¶ Et vna parte.⁊ actores.

h ¶ Et altera.⁊ reos: vt patet per sequentia.

i ¶ Possessione.i.quasi possessione:⁊ qꝛ de incorporalibus agebat.ff.de vsuca.sequitur.§.si viam.⁊ de hoc.s.de so.cõpe.conquestus.Et no.qõ hic agebat possessorio.⁊ in iuratur de veritate.qõ est ꝏ id qõ nota.ber. .s.de iura.calum.c.ii.in glo.i.in fi.⁊.s.de resti.spo.Ikas sed non prohibet hic iurari.⁊ hodie iurandũ nõ est per id qõ habes.s.eo.lib.eodem ti. capitulo primo.

k ¶ Cõpositiõe.si amicabilis fuerat valere poterat. Secus si fuisset trãsactio.s.de transa.super eo.de hoc de preben.nisi essent.

l ¶ Rebus.alijs. cõmissio facta cũ clausula non extenditur ad maiora qõ dic vt.s.de rescrip.sedes.

m ¶ Abbate.priore vtraq; enim pars petijt positionib⁹ suis per eos qui principales erant.⁊ melius veritatem nouerant responderi ⁊ ideo sup his scripsit papa rothomagen. ut sequitur.ad hoc.s.de iura.calum.in ptractandis.ff.de procur.si actor.

n ¶ Cõuentuũ.i.singulorum de cõuentu.vel maioris partis.qꝛ conuent⁹ sicut vniuersitas non habet animam.j.de sen.excõ.romana.§.vlt. Notus nouum vt prelatus iuret in aiam suã ⁊ fratruꝫ vel maioris. ꝓtis oliꝫ solus prelatus prestabat hoc iuramentum.⁊ de hoc.s.de elec.vudũ.i. Et no.ex hac littera quod confessio solius prelati non nocet ecclesie:quia nec etiã confessio minoris partis.cum hic dicat vel maioris ⁊c.facit de his que fiunt a maio.par. ca.capitulo primo.

o ¶ Ipsorum.ibidẽ residentium fm Jnno.ad hoc.r.q.ij.hoc ius porrectuꝫ.hosti.s.dicẽs absentes vocãdos si pñt cõmode uocari ꝏ electio. qꝛ pp.facit ꝓ eo.j.de preben. cũ ecclesijs.sed opi. Jnno.credo verã ꝓ decre.s.e.li.de offi. ordi.q̃uis ibi put sunt in electionis negocio ⁊c.Si.n.i oĩbus tractanb⁹ vocãdi essent absentes:non video quare expressisset de negocio electionis plus q̃ de alijs tractatibus:speciale ergo videtur in electionibus ⁊ receptionibus:⁊ in casu isti⁹ decre.q̃uis ꝙ debeãt absentes reuocari:alias nõ.r.q.ij.hoc ius porrectum.

p ¶ Ponẽdo.qꝛ et ponẽs contraria piurus ẽ.j.ti.pri.c.vlt.

q ¶ Trãsmissis.quibus nil opponi poterit:cum sint examinate ⁊ approbate ꝓ papam.xxxv. .q.ir.apostolice.C.de testa.oũ ⁊ hoc ẽ qõ.j.sequitur nulla ꝓ sius ⁊c.

r ¶ Illos.qꝛ tractabãt illos cũ ꝓuentu:si aũt scia plati est ꝏria rñsioni ꝓcũtus dicat ex pte ꝓcũtus sic dico.sed sic ego credo vt dico.ad hoc.ff.de admini.tut. quotiens.§.sicut fm hosti.Si aũt esset in iudicio tanq̃ plat⁹ bẽs ꝏ hoc.s.de postu.bone.ii. de pscrip.c.vlt.liiij.vi.generali.sed in casu premisso cui rñsioni stabit:dic ꝙ rñsioni ꝓcũtus cũ plat⁹ hoc respõdeat vt pars ꝓcuentus:⁊ maiori parti fit stãdum:vt.s.viri.Jo.an.

s ¶ Preterea.alꝯ postea:alꝯ ꝑterea.quasi dicat diximus ꝙ respondendũ ẽ positionib⁹.volum⁹ istruere iudicẽ qũo habeat facere respõderi ⁊ iõ dixit ꝑterea.

t ¶ Sigillatim.qꝛ positio habẽs plura mẽbra l vno falsa in alio vera posset esse ⁊ sic copulatiua posset negari vt viri.s.ti.pri.c.vl.ff.ꝏ re.vu.si is q ducẽta.§. vtrũ.⁊ ponẽs debet ponere certũ.⁊ respõdens respondere certum.ff.de cõfes.certum ⁊ ois disiunctiua est incerta.ff.de verb.ob.vbi.§.qui illud.ff.de iniur.prætor edixit.§.quid autem.

u ¶ Sufficienter.s.sigillatim ⁊ clare responderi.⁊ si respondere nollent. haberẽtur pro confessatis.s.ti.pri.c.vlti.

x ¶ Contradictione.rõnem viri super verbo transimissis.

y ¶ Quid sciat.ꝙ si titubat habebit diẽ ad deliberandũ.ff.de pe.he.si debito:⁊ si presumptio ẽ de malitia põt iudex exigere iuramẽtũ ab eo qõ malitiose hoc ñ petit.s.eo.li.de iura.ca.c.ij.in fi.si aũt aĩum suuꝫ ad aliã partẽ applicare nescit tunc poterit dicere nescio.vel negatiue respõdere: vt si queratur si talis vuat.dicat non credo.non sequitur ꝓpterea qꝛ credat ipsum mortuũ ꝑꝫ Jnno.hosti.tũc enim titubat non credens hoc vel illud.

z ¶ Jinquiras.quid si sindicus cõfiteat ꝏriũ ei⁹ ꝙ plat⁹ cõfessus fuerat lꝫ alij aliter dixerũt.dic fm ber.poti⁹ standũ cõfessioni plati ⁊ capituli q̃ ꝓfessioni sindici q non iurauit.si vero cõcordet cõ plato eius ꝓfessio adiuuat.

⁊ ¶ Articulis.articulus vocat pars intentionis cõtinens id qõ actor ꝓbare intendit ⁊ facit.s.de testi.veniẽs.ij.

ꝯ ¶ Producendos iuratos.tñ.alias testimoniũ ipsoꝝ nõ valeret.et si eẽnt religiosi.s.de testi.nup. nisi iuramentuꝫ remitteret a parte:ut.s.e.tuis.

ꝯ ¶ Alterius.s.sancti Nicolai.

a ¶ Productos.corã papa vel iudice ab eo dato.Et sic no.ꝙ cõtestata erat lis aliter regulariter nõ valet testiũ receptio.s.ut lit.nõ cõte.i rubro ⁊ nigro.Et sic no.ꝙ lꝫ statim post lit.ꝓte.iurandũ fit de calumnia.vel de veritate dicenda: ꝑꝫ ꝙ requirit cã ⁊ faciẽde positiones ante ꝓbationes.si tamen hoc omissum fuerit ad huc post probationes fieri poterit.ad hoc.s.e.li.de iura.ca.c.i.b.n.post testes receptos.⁊ de veritate iuratur.⁊ fiunt positiones.

b ¶ Noia.ne eẽ possit variationi loc⁹.s.e.li.de rescrip.c.ij.Et continebat isto modo.Jntẽdit talis ꝓbare talẽ testẽ adulterꝝ:ꝓ eo ꝙ talẽ vxorẽ talis publice in suã tenuit ꝓcubinã:⁊ hoc ꝓbare vult p.a.b.c. Jtẽ itẽdit ꝓbare ꝙ.t.ẽ piurus:qꝛ deierauit corrupt⁹ ĩ tali cã ⁊ hoc vult ꝓbare p.d.e.f.⁊ sic ꝏ singulis qꝛ vn⁹ testis nescit oẽs articulos intentiõis.sed interdũ alterꝝ tñ.⁊ si vellet alios q̃ nominatos inducere. vel eos transponere non credo qõ possit fm host.arg.ff.tnã.l.diligenter.s.de re scrip.cum dilecta.j.de pben.cui de non.

c ¶ Calendas.⁊ nõ vltra.s.de ꝓba.lꝫ.nec possunt isti delegati termios ꝓogare.nisi ptes ambe in prorogationẽ termini cõsentirent.s.de offi.dele.de cãis.

d ¶ Jnterrogatoria.interrogatoria sunt que facit pars testibus ꝓductis ꝏ se: et

dantur super articulis de quibus pmissus ē. ⁊ format fm circūstantias cause ⁊ p sonaꝝ ꝓductaꝝ: vt in dicto. c. lz. §. i. ⁊. eo. cū cāz. i. ⁊. c. per tuas. vnde datis articulis petit pars terminum ad danda interrogatoria: qui terminus tā ex predictis iuribus dari debet ꝙ consuetudine generali que est optima ⁊ c. ff. de legi. si interpretatione. de consue. cum dilectus. Et fiunt interrogatoria hoc modo. Si dixerit testis vex esse ꝙ primo intentionis articulo continetur. Queratur ab eo quomō scit: ⁊ si ibi presens erat. ⁊ ad quid ibi erat. ⁊ si vidit: potuit enim presens esse ⁊ nō vidisse. Itez quo anno mense ⁊ die id fuit factuz Itez in quo loco: qua domo: q̄ parte domus. ⁊ an domus illa sit terranea. vl in solario ⁊ qui erant ibi ꝓsentes. Itē si cognoscit illū de quo testificatur ⁊ cuius est etatis stature ⁊ coloris: ⁊ his similia fm q̄ faciūt ad factum. ⁊ hec interrogatoria de cōsuetudine ⁊ de iure non dank parti aduerse: ne possit sup his instruere testes suos. sed iudex per se vel p assessorem examinat illa: ⁊ si qua reperit superflua vl imptinentia illa resecat hic aūt non habebit locū resectio: cū fuit approbata p papaz: vt de articulis supius diri.

a Specificatione. No. p specificatione obiectoꝝ ad idez. s. e. lib. de elec. vt circa.

b Et alioꝝ. forte obijciebant aliqbus nō crimina: sz alia per que impediebank testes esse puta q̄ erāt vel fuerāt aduocati vel ꝓcuratores in cā. j. c. pri. vel qō erāt minores. iij. q. iij. c. i. vel his similia.

c Cōuentus. originales actores.

d Producendos. ad reprobationem testium productorū in principali.

e Proximo. itelligebat si fi fuisset appositum. ff. de verb. ob. eum qui calendis.

f Examinare. fm interrogatoria prioris ⁊ cōuentus specialis dignitatis: vt. s. in pri. casu dictum est.

g Simili. de qua dictuz ē. s. prori. ver.

h Obseruata. hos aūt testes nō licebit vlterius prior ⁊ ꝓuentui reprobare vt. s. ō testi. lz dilectus.

i Juramēto. sed q̄re exigit iuramētū a procuratore abbatis i hac reprobatiōe ⁊ nō i prima reprobatiōe quā facit por ꝓtra principales testes abbatis. sō. potius psumit q̄ hoc facit abbas ex malitia q̄ prior q primo reprobauit testes sup principali ꝓductos. quasi ꝓuocatus velit vlcisci. ⁊ iō pp illā psumptionē hoc exigitur iuramentū si. de resti. spo. lras fm ber. sed dic q̄ hoc ē in potestate iudicis p predictā decre. ⁊ per. c. de iura. calum. c. ii. i fi. s. eo. lib. vnde ⁊ in prima poterit exigere si sibi videbit. ⁊ in secunda omittere si sibi videbit: iste aūt necesse hz mandatum pape seruare.

k Procedāt. hēbant olim qdā ꝑ plus de ter. qdā nō. s. cetez nobis sub sigillo tuo ⁊c.

Romana. Duo sunt dicta huius decre. ⁊ breuia ⁊ iccirco eā nō summo. Jo.an.

l Appellationis. fuit cā dubitatiōis: qz alia videbāt cā appellatiōis a principali pp aliū iudicē ⁊ aliū ꝓcuratorē aduocatū: q frequenter in ipsa iteruenient. qz nō tenet procurator vel aduocatus principalis cāe defendere cām appellatiōis vt no. s. de ꝓcur. non iuste. ⁊. ii. q. vi. §. post scōm ⁊ facit qō diri. s. de iura. ca. c. ij. i. respon. sed non est alia vel lz sit alia quo ad qd tñ procurator vel aduocatus i pncipali: in cā appellationis nō debēt testimoniū ferre: ne memores sui officij forte cōtrarium asserēt veritatis: sicut ⁊ aduocatus nequit eē iudex ne affectionis sue memor ⁊c. C. de assef. l. nemo. i fi. Et iudex i cā qua iudicauit non debet esse testis. ij. q. vi. statutum. vbi de hoc. qō intellige hz determinationem decre. s. e. dilecto. ⁊. c. cum a nobis. in vno ergo ⁊ eodē negocio quis duplici officio tam suspecto fungi non dz. ō de. coniug. diuersis. ff. ad treb. ille a quo. §. tēpestiuuz. ii. q. i. in primis. de ōb. si. fortis cū si. I testez ergo multo fortius nō recipietur talis in principali p iura predicta.

m Fuerat. si ergo illū ꝓcuratorē cōstituit. sed nō recipit mandatū testificari poterit. s. eo. dilecto. Idē i aduocato. ⁊c. hoc ēt no. ff. eo. l. vlti.

n In testē. itelligas pro ipo appellante: nā pro appellato bñ recipient fz ber. ⁊ modernos: tuz qz rō prohibitiōis cessat: tū qz nō reperiet ꝓhibituz ⁊ edictū de testib⁹ ꝓhibitoriuz ē. ff. e. ti. l. i. Et in isto casu qñ procurator vel aduocatus appellantis deponit pro appellato. dico q̄ deponet etiaz pro appellāte qz iurat p vtraqz pte dicere ꝗtatē ad hoc. s. e. de testibus l. c. i. ii. ⁊. iij. ⁊. C. ō questionib⁹. l. pdē ⁊ diri. j. de reg. iur. qō ob grām qd de ꝓcuratoribus ad negocia: dic fm Host. q̄ in negocio qō procurauit de consensu partiū pōt admitti: sicut ⁊ iste: ⁊ sicut mediator in auē. de testi. §. quoniam ōcolla. vij. in alijs admittet etiam pte inuita: cuz nec prohibeat. ff. e. l. i.

o Presumptiōe. puta quia habet vnum testem. s. de procura. et in sinuatione. xiiij. questione. iij. si habes. ff. de vo. prelega. l. theopompus.

p Personarum. ⁊ ipsius cause: qō dic vt no. s. de iureiu.

Contingit. Primo ponit thema circa clericos ⁊ laicos. Secūda ibi: quia vero cōstitutionis causam ⁊ constitutionem circa vtrosqz. Do.

q Consuetudine. ad hoc. s. eo. clericus.

r Accedunt. in quo accessu ātiquas ecclesie cōsuetudines seruare debent vt. s. de preben. dilecto.

s Recipiendis. ad hoc vocari debēt absentes. j. ō pbē. cū in ecclesijs nisi consuetudo esset i ꝓriuz vt ibi. Jo. an.

t Scripta. pōt singula singulis referre.

u Ciuitatib⁹. q̄. muro rū ambitu terminantur. j. de sen. ex. si ciuitas.

x Potestatibus. q gladio vtunk ad malefactoꝝ vindictā ⁊ laudē bonoruz ō homicidio postulasti: de maio. ⁊ obe. solite ⁊ tūc minister ē dei vt. xxiij. q. v. milles. ⁊. c. seq.

y Clausa. in hoc erat morbus. ⁊ si iuranti solū seruare statuta edita ad edicta facto nō tenet: vt. s. e. li. c. pe.

z Libertati. ⁊ iō statutarij excōicati sūt: si ifra duos mēses ea de statutis deleri nō fecerint: vt ⁊ q tales ꝓsuetudines vl statuta seruare faciūt. vt. s. de sen. ex. nouerit. ad hoc. j. de īmuni. eccle. c. iij. iiij. ⁊. v.

a Vinculum. s. eo. quanto. xxij. q. iiij. inter cetera. ad hoc. j. de reg. iu. i malis. ⁊. c. nō est obligatoriū. Sz de appellatiōib⁹ dicit. s. ō ap. ad nostram. ⁊. c. cū speciali.

b Obsistere. ad hoc. s. eo. li. de cōsti. c. i. j. de sepul. c. i. cū si.

c Intētione. vt ergo iuramentū illicitū ex aio. sic ⁊ sntia excōicatiōis. s. ō sen. ex. p tuas. ⁊. c. sacro. vbi de hoc. xi. q. iij. §. cū ergo. Jo. an.

a Impossibilia. ad hoc nullus pōt se obligare. s. de pac. c. vlti. de cōdi. appo. c. vlti. ff. de reg. iur. īpossibiliū. j. ō reg. iur. nemo pōt. Et itelligo īpossibilia de iure vel de facto: vt diri in predicta regula nemo potest.

b Maiestatis. quā peius ē offendere q̄ tpalē vt. s. de here. vergentis. ⁊. j. de īmmu. ec. clericis. C. de here. manicheos.

facta sigillati specificatiōe[a] criminū ⁊ aliorū[b] obiectorū sibi in eisdez articulis cōtentorum. Si vero dicti abbas ⁊ conuentus[c] aliquos testes coram te produxerint contra testes ab eisdez priore ⁊ cōuentu ꝓducēdos[d] iuxta articulos quos ipsi abbas ⁊ conuētus tibi super reprobatione testium ꝓductorum prioris ⁊ cōuentus in eadem ꝓduxerit recipere ac eos vsqz ad calēdas februarij primo[e] futuri diligēter examinare[f], ꝓcures: similiq[g] specificatione criminū ⁊ alioꝝ que cōtra testes eorundem prioris ⁊ ꝓuentus obiecta fuerit obseruata[h]: prius tñ prestito iuramento[i] a procuratore dictorum abbatis ⁊ conuentus q̄ ad hoc ex malicia non procedant[k].

Innocentius quartus in generali concilio lugdunensi.

Aduocatus vel procurator pncipalis cāe in cā appellatiōis testificari nō pōt: iuramentuz aūt psumptione faciente pro appellāte sibi deferri ñ dz nisi iudici videat. h. d. do.

Romana ecclesia ⁊ ifra: in appellationis[l] causa if qui appellantis ꝓcurator vl aduocatus i pori iudicio fuerat[m] nō recipitur in testem[n]. Neqz indistincte ipsi appellanti presumptione[o] faciente p eo oferat etiam iuramentū sed tūc cū ispectis psonarū[p] ⁊ ipsius cause circunstantijs id fuerit faciendum.

Rubrica de iureiurando.

Nicolaus. ii.

Prelati canonici rectores ⁊ officiales locorum qui iurant statuta ⁊ consuetudines loci uel ecclesie seruare: pretextu talis iuramenti non obligantur ad illicita impossibilia vel obuiantia ecclesiastice libertati. nec ad ea debet intentio sua referri

Jo. an.

Contingit in nōnullis ecclesiis de eorum consuetudine[q] obseruari: q̄ ipsaruz prelati cū primo ad ecclesias ipsas accedunt[r] vel cum de recipiendis[s] ibidem nouis canonicis agit: nec prelati admittūtur nec canonici aliter recipiūtur in ipsis nisi iurēt statuta ⁊ cōsuetudines ipsarum ecclesiaꝝ scripta[t] ⁊ nō scripta inuiolabiliter obseruare

Inter laicos ēt in multis ciuitatibus[u] castris: ⁊ terris in suis ptātib⁹ rectoribus vel officialibus assumēdis cōsuetudinis morbus irrepsit q̄ ptātes rectores ⁊ officiales hmōi ad potestarias rectorias ⁊ officia eadem nisi prius seruaturos se statuta ipsorum locorum clausa[y] iurauerit: nullatenus admittātur.

Qz vero in statutis ꝓsuetudinib⁹ supradictis interdū aliqua reperiūt illicita seu impossibilia vel obuiātia ecclesiastice libertati[z]: ne sub tali generalitate iurādi sic iurantibus peccādi occasio prebeatur: cū iuramētū non fuerit vt eēt iniquitatis vinculū[a] istitutū: hac generali constitutōe aiarum periculis obsistere[b] cupiētes: precipimus: a qbuscūqz scientibus contineri in predictis cōsuetudinibus ⁊ statutis illicita impossibilia vel libertati ecclesiastice obuiantia iuramenta huiusmodi aliquatenus non prestari. Et talia iuramēta ea itēctione[c] facienda uel facta vt etiam illicita vel impossibilia[a]: seu ecclesiastice libertati obuiātia obseruentur cū etiam sub tali intentiōe p̄stari non possint: absqz diuine maiestatis[b] offensa decernimus in huiusmodi illicitis impossibilib⁹ seu libertati ecclesiastice obuiantibus non seruāda: quin potius pro ānimarum salute: si sub forma predicta vel simili aliquos ignorantes predicta illicita seu impossibilia vel libertati ecclesiastica obuiantia iurari contigerit: ad obseruanda dūtaxat licita possibilia et non ob-